TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2020/1105

2020 m. liepos 24 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/784 leisti Italijos Respublikai nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 206 ir 226 straipsnių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ([1]), ypač į jos 395 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2015/1401 ([2]) Italijai buvo leista iki 2017 m. gruodžio 31 d. reikalauti, kad už valdžios institucijoms tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas mokėtiną pridėtinės vertės mokestį (PVM) tos institucijos pervestų į atskirą blokuotą mokesčių administratoriaus banko sąskaitą. Ta specialia priemone nukrypta nuo Direktyvos 2006/112/EB 206 ir 226 straipsnių nuostatų, susijusių su PVM mokėjimu ir sąskaitų faktūrų išrašymo tvarka;

(2) Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2017/784 ([3]) Italijai buvo leista taikyti specialią priemonę iki 2020 m. birželio 30 d., ir buvo išplėsta tos specialios priemonės taikymo sritis, kad ji apimtų prekių tiekimą ir paslaugų teikimą tam tikroms bendrovėms, kurias kontroliuoja valdžios institucijos, ir bendrovėms, kurių akcijomis prekiaujama vertybinių popierių biržoje ir kurios įtrauktos į „Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa“ (FTSE MIB) indeksą;

(3) raštu (jį Komisija užregistravo 2019 m. gruodžio 4 d.) Italija paprašė leidimo taikyti specialią priemonę galiojimą pratęsti iki 2023 m. gruodžio 31 d. ir apriboti specialios priemonės taikymą tik prekių tiekimui ir paslaugų teikimui valdžios institucijoms. Raštu (jį Komisija užregistravo 2020 m. kovo 27 d.) Italija patikslino savo prašymą, kad prašomas specialios priemonės galiojimo pratęsimas savo apimtimi būtų identiškas Įgyvendinimo sprendimu (ES) 2017/784 suteikto leidimo taikymo sričiai;

(4) 2020 m. gegužės 5 d. raštu Komisija apie Italijos prašymą pranešė kitoms valstybėms narėms. 2020 m. gegužės 6 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, būtiną prašymui nagrinėti;

(5) speciali priemonė – Italijos taikomų priemonių rinkinio dalis, skirta kovai su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu. Tas priemonių rinkinys, įskaitant elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo prievolę, kurią leista taikyti Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2018/593 ([4]), pakeitė kitas kontrolės priemones ir juo sudarytos galimybės Italijos mokesčių administratoriui atlikti kryžminę įvairių operacijų, apie kurias pranešė veiklos vykdytojai, patikrą ir stebėti PVM mokėjimus;

([1]) OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

([2]) 2015 m. liepos 14 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1401, kuriuo Italijai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 206 ir 226 straipsnių (OL L 217, 2015 8 18, p. 7).

([3]) 2017 m. balandžio 25 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/784, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 206 ir 226 straipsnių, ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1401 (OL L 118, 2017 5 6, p. 17).

([4]) 2018 m. balandžio 16 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/593 leisti Italijos Respublikai nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 218 ir 232 straipsnių (OL L 99, 2018 4 19, p. 14).

(6) Italija mano, kad, įgyvendinus priemonių rinkinį, dėl privalomo elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo sutrumpėja laikas, kurio mokesčių administratoriui reikia norint sužinoti apie galimą mokestinio sukčiavimo ar mokesčių slėpimo atvejį. Tačiau Italija taip pat mano, kad nesant specialia priemone įdiegto mokėjimo dalimis mechanizmo, atlikus kryžminę patikrą būtų neįmanoma susigrąžinti lėšų iš mokesčių sukčiautojų ar vengėjų, jei jie būtų nemokūs. Todėl mokėjimo dalimis mechanizmas, kaip *ex ante* priemonė, pasirodė esąs veiksmingesnis nei privalomas elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymas, kuris yra *ex post* priemonė. Galutiniai duomenys apie specialios priemonės veiksmingumą rodo, kad ji buvo dar veiksmingesnė, nei tikėtasi;

(7) vienas iš priemonės poveikių – prekių tiekėjai ar paslaugų teikėjai, kurie yra apmokestinamieji asmenys, negali kompensuoti pirkimo metu sumokėto PVM už savo prekes ar paslaugas gautu PVM. Tokie tiekėjai ar teikėjai gali nuolat būti kreditoriaus padėtyje ir jiems gali reikėti prašyti, kad mokesčių administratorius galiausiai grąžintų pirkimo metu sumokėtą PVM. Remiantis Italijos pateikta informacija, apmokestinamieji asmenys, kurie vykdo sandorius, kuriems taikomas mokėjimo dalimis mechanizmas, turi teisę pirmumo tvarka gauti atitinkamų PVM kreditų išmoką, neviršijant iš tokių sandorių gauto kredito. Ši praktika reiškia, kad su mokėjimo dalimis mechanizmu susiję prašymai grąžinti PVM, palyginti su neprioritetinėmis grąžinamosiomis išmokomis, yra tvarkomi pirmumo tvarka tiek pirminio tyrimo metu, tiek išmokant mokėtinas sumas;

(8) remiantis Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2017/784 7 konstatuojamąja dalimi, kai sistema, kurią sudaro Italijos ketinamas taikyti kontrolės priemonių rinkinys, bus visapusiškai įgyvendinta, nebereikėtų toliau nukrypti nuo Direktyvos 2006/112/EB, kad būtų galima taikyti mokėjimo dalimis priemonę. Todėl Italija užtikrino, kad nesieks atnaujinti nukrypti leidžiančios nuostatos, pagal kurią leidžiama taikyti mokėjimo dalimis mechanizmą. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad dar anksti visapusiškai įvertinti šių priemonių veiksmingumą, nes jas pradėta įgyvendinti neseniai, ir į tai, kad Italija susiduria su sunkumais dėl COVID-19 pandemijos, dėl kurio apmokestinamiesiems asmenims sunkiau įgyvendinti reikiamus savo sąskaitų faktūrų išrašymo sistemų pakeitimus, o mokesčių administratoriams – savo kontrolės ir IT sistemas pritaikyti, priemonės panaikinimas galėtų turėti didelį neigiamą poveikį kovojant su mokesčių slėpimu ir PVM surinkimui, taip pat dabartinėmis aplinkybėmis apmokestinamųjų asmenų patiriamoms administracinėms išlaidoms. Todėl tikslinga pratęsti leidimą nukrypti nuo Direktyvos 2006/112/EB;

(9) prašoma nukrypti leidžianti nuostata turėtų būti taikoma ribotą laiką, kad būtų galima įvertinti, ar speciali priemonė yra tinkama ir veiksminga. Todėl leidimas turėtų būti pratęstas iki 2023 m. birželio 30 d. Šio laikotarpio turėtų užtekti, kad būtų galima įvertinti Italijos įgyvendinamų priemonių, kuriomis siekiama sumažinti mokesčių slėpimą atitinkamuose sektoriuose, veiksmingumą;

(10) siekiant užtikrinti tinkamą prašomos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo kontrolę, visų pirma, įvertinti tos priemonės poveikį PVM grąžinimui apmokestinamiesiems asmenims, kuriems taikoma ta nukrypti leidžianti nuostata, Italija ne vėliau kaip 2021 rugsėjo mėn. turėtų Komisijai pateikti ataskaitą dėl bendros PVM grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims padėties ir visų pirma dėl vidutinės tokio grąžinimo trukmės, taip pat dėl specialios priemonės bei kitų Italijos įgyvendinamų priemonių, kuriomis siekiama sumažinti mokesčių slėpimą atitinkamuose sektoriuose, veiksmingumo. Toje ataskaitoje turėtų būti pateiktas įvairių įgyvendintų priemonių sąrašas ir jų įsigaliojimo data;

(11) speciali priemonė yra proporcinga siekiamiems tikslams, nes jai taikomas laiko apribojimas ir ji taikoma tik sektoriams, kuriuose kyla didelių su mokesčių slėpimu susijusių problemų. Be to, taikant specialią priemonę nekyla rizikos, kad mokesčių slėpimas persikels į kitus sektorius ar kitas valstybes nares;

(12) atsižvelgiant į sunkumus, atsiradusius dėl COVID-19 pandemijos, nukrypti leidžiančios nuostatos atnaujinimo procesas užtruko ilgiau nei tikėtasi ir nebuvo baigtas iki 2020 m. birželio 30 d. Nenumačius galimybės taikyti šį sprendimą atgaline data, mokėjimo dalimis mechanizmą taikančios bendrovės būtų priverstos savo sąskaitų faktūrų išrašymo sistemų pakeitimus padaryti pernakt. Mokesčių administratoriams tektų atlikti panašius savo sistemų pritaikymus. Atsižvelgiant į tokius sunkumus, nėra tikslinga reikalauti, kad įmonės ir mokesčių administratoriai atliktų tokius pakeitimus šiuo momentu. Todėl, siekiant užtikrinti priemonės teisinį tęstinumą, tikslinga šį sprendimą taikyti atgaline data;

(13) nukrypti leidžianti nuostata neturės neigiamo poveikio bendrai mokestinių pajamų, surenkamų galutinio vartojimo etape, sumai ir neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams iš PVM;

(14) todėl Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/784 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/784 iš dalies keičiamas taip:

1. 3 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Italija ne vėliau kaip 2021 m. rugsėjo 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl bendros PVM grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kuriems daro poveikį 1 ir 2 straipsniuose nurodytos priemonės, padėties ir visų pirma dėl vidutinės tokio grąžinimo trukmės, taip pat dėl tų priemonių bei visų kitų Italijos įgyvendinamų priemonių, kuriomis siekiama sumažinti mokesčių slėpimą atitinkamuose sektoriuose, veiksmingumo. Toje ataskaitoje pateikiamas įvairių įgyvendintų priemonių sąrašas ir jų įsigaliojimo data.“;

2. 5 straipsnyje data „2020 m. birželio 30 d.“ pakeičiama data „2023 m. birželio 30 d.“

2 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2020 m. liepos 1 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2020 m. liepos 24 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. ROTH